

[Lilli Gyldenkilde]

jelige til at ville være med til at se på det punkt efter 1991, hvis det ikke lykkes at få lavet en overenskomst, hvor man kan indarbejde en ny model for, hvordan det kan køre fremover. Vi er altså villige til at se på det, men vi kan ikke stemme for det stillede ændringsforslag.

De ændringsforslag, der er stillet af Fremskridtspartiet, stemmer vi stort set imod, for de er jo i bund og grund udtryk for, at man vil blokere hele ordningen.

I Socialistisk Folkeparti har vi gjort meget for at finde ud af, hvilke rådighedsstramninger der egentlig er tale om i dette forslag – og med »rådighed« forstår altså det, at folk står til rådighed for arbejdsmarkedet og derfor skal tage imod anvist arbejde.

Efter de besvarelser, der er kommet på de spørgsmål, vi har stillet, og som vi har bedt om at få optrykt i betænkningen, er vi af den mening, at disse stramninger er minimale. Vi er selvfølgelig imod selv de minimale stramninger, men da der er så meget godt i øvrigt i forslaget med hensyn til, at langtidsledige får uddannelsesmuligheder og jobtilbud – ikke mindst er der lagt stor vægt på, at de ufaglærte får nogle muligheder – vil vi ikke lade det blokere for at arbejde videre med forslaget.

Men jeg vil gøre opmærksom på, at vi har forstået, at det er bekræftet, at man i de regler, der skal udarbejdes af Landsarbejdsnævnet i samarbejde med arbejdsministeren og hans embedsmænd, ikke kan lave stramninger, som går videre end de afgrænsninger, som er beskrevet i de besvarelser, vi har fået. Jeg håber, arbejdsministeren vil bekræfte, at det ligger sådan, for ellers ser tingene jo lidt anderledes ud.

Jeg skal slutte med at sige, at vi ikke klandrer Socialdemokratiet, fordi man har forsøgt at gøre denne lovgivning bedre. Tværtimod skal de roses for, at det er lykkedes at forhindre, at vi fik de hårde nedskæringer, der ligger i lovforslag nr. L 57.

Men vi havde håbet, at man ikke nu ville lægge nye stramninger ind i dette lovforslag, og når ændringsforslagene er stemt igennem – idet vi jo i vort betænkningsskema har indstillet dette lovforslag til vedtagelse med de af os stillede ændringsforslag – vil vi tage vores stilling op til fornyet overvejelse.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Må jeg bede om, at der tales lidt mindre og

knap så højroset i salen, især i sidekabinettet til højre; ellers er det umuligt for talerne at trænge igennem.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

På baggrund af bemærkningerne om ændringsforslagene i min ordførertale skal jeg hermed anmode om at få udsat andenbehandlingen, så vi kan fortsætte behandlingen i udvalget.

Tredje næstformand (Povl Brøndsted):

Vi er midt i andenbehandlingen, og andenbehandlingen fortsætter.

Glistrup (FP):

I overmorgen vil befolkningen få den meget store og generøse julegave, at Folketinget afbryder sit arbejde i 3½ uge, hvorunder befolkningen er forskånet for at få sådan en samling ufordøjede og elendige makværksforslag, som et flertal her har præsenteret Folketinget for. Situationen er nemlig den, at vi nu kører disse forslag her igennem, og derefter får vi 3½ uges pause. Der er ingen, der tiltror hverken hr. Kaj Poulsen eller andre evner til at gøre det bedre. Det vil kun blive værre af, at vi nu fortsætter på den måde, som hr. Kaj Poulsen forsøger at lægge op til med forskellige proceduremæssige fif af den ene eller anden art.

Hvis hr. Kaj Poulsen mener, at de ændringsforslag, han har stillet, er utilfredsstillende, kan han stemme imod dem, og det må selvfølgelig være løsningen på det af hr. Kaj Poulsen rejste problem.

Men når vi nu har dette store lovforslag med de indgribende virkninger, det vil have for et væld af forskellige mennesker ude over dette land, hvis det bliver vedtaget i den form, hr. Kaj Poulsen ønsker – hundredtusindvis af mennesker bliver jo ramt af hr. Kaj Poulsens intentioner – så må vi selvfølgelig, når vi står lige foran denne afbrydelse af Folketingets arbejde, som finder sted på fredag og ikke nu, gøre status over, hvor vi befinder os på nuværende tidspunkt af folketingsarbejdets forløb. Det viser sig da klart, at hele folketingsarbejdet – og i ganske specielt og farligt og ulykkelig grad Arbejdsmarkedsudvalgets arbejde – har været præget af det udfald, som folketingsvalget den 10. maj 1988 fik.